

Karakter derved helt forandredes, og at de Forudsætninger, hvorunder det havde kunnet tilraades at bygge Havnen som et fritliggende Værk, fuldstændig bristede.

I min Skrivelse af 1ste Oktober 1896 har jeg fremsat tvende alternative Forslag til en Havn ved Anholt nemlig: 1) en landfast Havn ved Stenklipperne samt 2) en fritliggende i ca. 2000 Fods Afstand fra Kysten og uden Forbindelse med Land. Det sidste Forslag var som ovenfor anført kun fremsat under den Forudsætning, som jeg den Gang var berettiget til at gaa ud fra, at de Fordringer, der maa stilles til en Havn for Fiskeritrafik, ikke her vare til Stede og altsaa kunde bortses fra ved Valget mellem den fritliggende og den landfaste Havn. Den større Beføstning, som vilde være forbunden med Anlægget af en fritliggende Havn, vilde formentlig udlignes derved, at man ved Valget af denne undgik de sandsynligvis temmelig betydelige Udgifter, som Vedligeholdelsen af Dybden ud for den landfaste Havn vilde medføre.

Efter hvad der ovenfor er anført om den eventuelle, ca. 2,000 Fod lange Forbindelsesbro, maa denne bygges meget solid, og Beføstningen ved dens Opførelse vil næppe kunne anslaaes til mindre end 6 à 700,000 Kr.; men denne Merudgift, som altsaa nu kræves, vil gøre det mer end tvivlsomt, hvorvidt man af økonomiske Grunde skal vælge den fritliggende Havn fremfor den landfaste selv med denne sidste forøgede Udgifter til Vedligeholdelse af Dybden foran Havnen. Den økonomiske Side af Sagen maa nemlig ved Valget mellem den fritliggende og den landfaste Havn formentlig være den afgørende, da den fritliggende Havn i saa stor en Afstand fra Land langt fra vil være saa bekvem for Fiskeritrafikken som den landfaste Havn, og da tillige Forbindelsesbroen under visse Vejrforhold i høj Grad vil besværliggøre Besejlingen af Havnen.

Jeg skal endnu berøre et Forhold, som fra flere Sider sikkert med Rette er gjort gældende, at Anlægget af en Havn ved Anholt for Fiskeritrafikken vil medføre, at de smaa Baadehavne ved de Fisterlejer, hvis Befolkning driver det saakaldte Kattegatsfiskeri, fremtidig maa gaa til Grunde, medmindre Staten vil paatage sig at holde dem vedlige. Den Indtægt, der kan tilflyde disse Havne fra det lokale Kystfiskeri, er kun af forvindende Betydning, og naar Fangsten fra Kattegatsfiskeriet fremtidig afgives i Anholtshavnen, ville de lokale Baadehavne miste den Indtægt, ved Hjælp af hvilken de hidtil hovedsagelig ere holdte vedlige. Det er udtalt af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Kreds, S. Hage, at, saafremt der ved Udviklingen af Anholtshavnen til en Trafikhavn for Kattegatsfiskeriet skulde blive mindre Brug for en af de tidligere anlagte Havne, dette som saa meget andet maa betragtes som et Offer paa Udviklingens Alter. Dette kan vel ikke i sin Almindelighed bestrides, men det forekommer mig dog i høj Grad betænkeligt, i Fald man samtidig med at skabe en Havn af en saadan Bestaafenhed, at den vil drage Fiskeritrafikken i Kattegat til sig, og saaledes ikke alene i det væsentlige oversflødiggøre de lokale Baadehavne, men tillige gøre deres Bestaaen umulig, skulde bevilge ikke alene store Beløb til lokale Baadehavnes Forbedring og Udvildelse (Hundested), naar disse i en nær Fremtid ville tabe deres væsentligste Betydning, men ogsaa betydelige Midler til Anlæg af ny, forinden deres Tilblivelse allerede dødsdømte Baadehavne (Sjællands Odde, Nyrupbugten).

Hvorvidt det kan anses for rigtigt, at Staten skaber en Havn for Fiskeritrafik ved Anholt, som eventuelt kan føre til, at de lokale Baadehavne ved Kattegats Kyster og tilgrænsende Fjorde gaa til Grunde, skal jeg tillade mig at henstille til det høje Ministeriums Sten. Men at den i dette Øjemed anvender et saa stort Beløb som det, der formentlig vil udkræves for Tilvejebringelsen af en solid Broforbindelse mellem den vedtagne fritliggende Havn og Anholt, kan næppe tilraades, navnlig naar der henses til de Ulemper, som Broens Tilstedeværelse vil medføre for Besejlingen af Havnen, og til de ugunstige Forhold for Trafikken, der hidrøre fra den store Afstand, hvori Havnen kommer til at ligge fra de forskellige Etablissementer for Fiskens Behandling og Salg. Det er muligt, at en eventuel Entreprenør vil finde det hensigtsmæssigt at opføre en midlertidig Arbejdsbro mellem Havnen og Land, men det vil næppe være rigtigt ved Udbydelsen at stille det som en Betingelse for Overtagelsen af Arbejdet, at han skal benytte denne Arbejdsmaade. En saadan Arbejdsbro vil dog i ethvert Fald altid blive forholdsvis svag, da det ligger i Entreprenørens Interesse, at Udgiften til en saadan Interimsforanstaltning bliver